

[Finansministeren.]

skulle indføre en ny frigørelsesgrund, nemlig at pengene skal anvendes til studieformål, vil jeg sige, at jeg meget gerne vil overveje, om vi kan finde frem til en praktisk gennemførlig ordning til løsning af dette spørgsmål.

Jeg vil gerne slutte med at bringe en tak for den gode modtagelse, lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Da der er fremsat ønske om udvalgsbehandling, foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om folketingets ombudsmand.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 627, fremsættelsen i tidenden sp. 1057).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Det spørgsmål, som det foreliggende lovforslag omhandler, har jo tidligere i det høje ting været inddraget i drøftelserne om loven om folketingets ombudsmand. De synspunkter, der har været fremme under de tidligere diskussioner, har bygget på det dobbelte hensyn, man ønskede at tage ved en eventuel inddragelse af kommunerne under ombudsmandens kompetence: på den ene side hensynet til de enkelte borgeres retsbeskyttelse over for den offentlige administration — hvis dette lovforslag bliver vedtaget altså også dele af den kommunale administration — og på den anden side i relation til dette lovforslag hensynet til det kommunale selvstyre. Dette hensyn til det kommunale selvstyre er jo ikke blot i sig selv udtryk for et ønske om at sikre dette grundelement

i vort demokratiske system. Men bag ønsket om en videregående hensyntagen til det kommunale selvstyre ligger også det forhold, at deltagelse i det kommunale arbejde meget ofte er både et krævende og ikke altid særlig taknemligt job, og i det omfang, hvori de valgte repræsentanter, der påtager sig dette job som et ombud, nu kan risikere — eller føler, de kan risikere — at blive udsat for en særdeles nærgående kritik, vil det utvivlsomt bevirke, at de føler jobbet endnu mere byrdefuldt end tidligere, og det vil ikke animere lysten hos dygtige og egnede folk til at påtage sig et sådant kommunalt tillidshverv.

Det er klart, at disse dobbelte hensyn, som har været fremherskende i debatten i tinget, også har været afgørende for de ret omfattende drøftelser, vi tid efter anden har haft i ombudsmandsudvalget. Her viste det sig ikke muligt at nå til enighed om, hvorledes man skulle udforme en eventuel bestemmelse, der udvidede ombudsmandens kompetence til at omfatte dele af den kommunale administration under hensyn til disse to særlige forhold. Resultatet blev da, at vi i ombudsmandsudvalget bad den højtærede justitsminister om at nedsætte et særlig sagkyndigt udvalg, der også rummede repræsentation for de kommunale organisationer, til overvejelse af spørgsmålet. Det nu foreliggende er resultatet af dette udvalgsarbejde, og det spørgsmål, vi må stille os over for dette resultat, er, om udvalget er nået til et ud fra de to divergerende hensyn tilfredsstillende resultat.

Udvalgets indstilling fremtræder som en enstemmig indstilling, idet der dog til denne enstemmige indstilling er knyttet en særudtalelse fra de to kommunale repræsentanter. Det fremgår af denne særudtalelse, at de kommunale organisationers repræsentanter opretholder deres principielle modvilje imod kommunernes inddragelse under ombudsmandens kompetence, og det siges udtrykkeligt i udtalelsen, at når man er gået ind for indstillingen fra udvalget, skyldes det — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat —

„at man fra lovgivningsmagtens side ønsker et forslag til ombudsmandstilsyn med den kommunale forvaltning, samt at det foreliggende udkast er den af de hidtil skitserede muligheder, der må for-